

NIEŚCZYSTY (1) *ai*

N sg m niesęczysty.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Gładki, pozbawiony sęków: Enodis, Króm fęków/ Niefęczyfty/ Niewęźłowáty. Mqcz 249a;
[Enodus, glatt, ohne knopffen. P. profy/ rowny/ niefęczyfty. *Volck* 410].

Cf NIEŚKOWATY, ŚĘCZYSTY

TZ